

Wojciech Brzeziński, Anna Grossman

Rostek, gm. Gołdap, woj. suwalskie.
Stanowiska 1 i 2

Informator Archeologiczny : badania 20, 104

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ROSTEK, gm. Goldap
woj. suwalskie
Stanowiska 1 i 2

Państwowe Muzeum Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadził dr Wojciech Brzeziński przy udziale mgr Anny Grossman. Trzeci sezon badań wczesnośredniowiecznego grodziska. Czwarły sezon badań osady otwartej z okresu wpływów rzymskich i wczesnego średniowiecza.

Stanowisko 1. Badania stanowiły kontynuację prac prowadzonych na tym stanowisku przez IHKM PAN w latach 1973-74. Przebadano obszar 90 m² w południowej części majdanu. Natrafiono na skupisko gładów różnej wielkości o powierzchni ok. 8 m². Pochodziły one prawdopodobnie z rozsypania wałów i nie tworzyły one żadnej regularnej konstrukcji. Uzyskano przekrój przez majdan w kierunku W-E. Nie stwierdzono śladów trwałego osadnictwa wczesnośredniowiecznego.

Stanowisko 2. Badania na terenie osady miały charakter ratowniczy. Ich podjęcie było spowodowane odłożeniem warstwy kulturowej w profilu zwirowni sąsiadującej od południa z osadą. Wyczyszczono naturalny profil i otworzono niewielki wykop o wym. 6 x 2 m. Miąższość warstwy, mającej po części charakter spływowy, spowodowany dużym nachyleniem terenu, wahała się od 20 do 50 cm. W planie udało się jedynie uchwycić pozostałości niewielkiej jamy /paleniska/ oraz resztki większego obiektu /budynku?. Materiał zabytkowy stanowiły przede wszystkim liczne fragmenty ceramiki wczesnośredniowiecznej, bryły polepy z odciśkami drewnianych konstrukcji oraz nożyk żelazny. Poza tym znaleziono węgle drzewne oraz nieliczne kości zwierzęce.

Po zakończeniu badań wykopaliskowych wykonano serię wierceń na obszarze około 1,5 ha, usytuowanym na wschodnim stoku wzgórza u uwiecznionego grodziska. Wykonano łącznie 230 odwierć z tego w 34 stwierdzono obecność warstwy kulturowej na pewno a w 46 prawdopodobnie.

Materiały znajdują się w PMA.

Badania będą kontynuowane.

ROŻYCE-STARA WIEŚ, gm. Kocierzew
woj. skierniewickie
Stanowisko 3

patrz
okres lateński

SIEMIECHÓW, gm. Widawa
woj. sieradzkie
Stanowisko 2

Muzeum Miasta Pabianic

Badania prowadziła mgr Maria Jażdżewska. Finansował WKZ w Sieradzu. Czternasty sezon badań. Osada ludności kultury przeworskiej z późnego okresu wpływów rzymskich.

Kontynuowano badania osady ludności kultury przeworskiej na wzniesieniu zw. "Piekło", ok. 3 km na południe od wsi Siemiechów. Przebadano teren o powierzchni 450 m². Odkryto kolejną, XXVII-czną półziemiankę o wym. 3,10 x 1,85 m, kształtu prawie prostokątnego, o dnie płaskim. Zawartość obiektu nie odbiegała od wartości chat dotychczas odkrywanych, a więc była tam ceramika ręcznie lepiąca, toczona na kole, kości zwierzęce, polepa.

W dużym palenisku /nr 64/ o wym. 2,40 x 1,50 m, położonym poza chatą, w smolistoczarnej ziemi natrafiono na przedmioty żelazne, jak: brzytwę półkolistą, kolistą sprzączkę do pasa, kluczyk haczykowy, fragment nożyka, a także ułamki naczyń ręcznie lepianych i toczonych.

W najbardziej na północny zachód wysuniętej części dotąd badanego terenu odkryto duży piec do wypalania wapna, o wym. 2,9 x 1,7 m. Zachowała się jego część podziemna w postaci obszernej jamy-komorcy, o głębokości dna 1,20 m, licząc od powierzchni ziemi. Komora była wyłożona gładzami narzutowymi, a wypełniona surową, czerwoną gliną z kwiatkami w niej brykami polepy, częściowo wtórnie przepalonej. W profilu podłużnym obiektu widoczna była niewielka soczewka wapna, co potwierdziły też badania pobranych próbek. Wielkie kamienie z obudowy obiektu nosiły ślady silnego działania ognia.

Dwa obiekty o identycznej konstrukcji odkryto na stanowisku 2 w Siemiechowie w roku 1974. Były to najprawdopodobniej również piece do wypalania wapna, mimo, że nie zostały one wówczas tak określone, z powodu nie stwierdzenia w nich obecności wapna.

W rowie kontrolnym, założonym w lesie, w części południowo-wschodniej stanowiska, odkryto część jamy z dużą ilością ceramiki późnorzymskiej, a więc nie ma wątpliwości, że badana dotąd osada zajmuje rozległy teren.

Zabytki z badań znajdują się w Muzeum Miasta Pabianic.

Badania będą kontynuowane.